

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Valouškem ve věci

navrhovatele: **Mgr. M. S.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lukášem Slaninou
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5

za
účasti: **Fotbalová asociace České republiky**, IČO 00406741
sídlem Atletická 2474/8, 169 00 Praha 6
zastoupena advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 5

o určení neplatnosti rozhodčího nálezu vydaného orgánem účastníka dne 10. dubna 2019

takto:

- I.** Rozhodčí nález odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka, sp. zn. SR/15/18, ze dne 10. 4. 2019 není rozhodnutím odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka **a hledí se na něj jako by nebyl přijat.**
- II.** Účastník **je povinen** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 97 827,70 Kč, a to do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce účastníka.

Odůvodnění:

1. Návrhem na zahájení řízení podaným 9. září 2019 u zdejšího soudu se navrhovatel domáhá určení neplatnosti rozhodčího nálezu odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka z 10. dubna 2019 vydaného v řízení vedeném pod spisovou značkou SR/15/18.
2. Navrhovatel uvedl, že je jakožto fotbalový trenér členem účastníka a že 5. června 2018 podal u Sboru rozhodců účastníka žalobu, kterou se domáhal po společnosti OxxxN a. s. v likvidaci zaplacení částky 290 400 Kč s příslušenstvím, představující odměnu za výkon funkce trenéra fotbalového mužstva.
3. O této žalobě rozhodl Sbor rozhodců účastníka rozhodčím nálezem z 2. října 2018, a to tak, že žalobě zcela vyhověl. Společnost OxxxN a. s. v likvidaci podala proti tomuto rozhodčímu nálezu Sboru rozhodců účastníka z 2. října 2018 odvolání, o kterém rozhodl odvolací senát Sboru rozhodců účastníka napadeným rozhodčím nálezem, a to tak, že (i) rozhodčí nález Sboru rozhodců účastníka z 2. října 2018 zrušil, (ii) žalobu navrhovatele zamítl a (iii) uložil navrhovateli povinnost nahradit společnosti OxxxN a.s. náklady řízení.
4. Odvolací senát Sboru rozhodců účastníka také uznal pohledávku navrhovatele vůči společnosti OxxxN a. s. v likvidaci, ale současně vyhověl kompenzační námitce společnosti OxxxN a. s. v likvidaci z titulu pohledávky na náhradu škody vůči navrhovateli, způsobené při výkonu funkce statutárního orgánu.
5. Navrhovatel uvedl, že důvody neplatnosti napadeného odvolacího rozhodčího nálezu spatřuje (a) ve skutečnosti, že odvolací senát Sboru rozhodců účastníka překročil při uznání kompenzační námitky své pravomoci, a (b) ve skutečnosti, že vydání napadeného odvolacího rozhodčího nálezu se účastnila osoba, která byla vzhledem ke svému poměru ke společnosti OxxxN a. s. v likvidaci podjatá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

6. Kompenzační námitka nemohla být zohledněna, neboť Sbor rozhodců účastníka, a tedy i jeho odvolací senát, je oprávněn rozhodnout o nároku navrhovatele za společností OxxxN a. s. v likvidaci, neboť jde o pohledávku z trenérské činnosti, a tedy pohledávku ve vztahu klub a jeho trenér. Oproti tomu kompenzační námitka vyplývala ze vztahu společnosti a jejího statutárního orgánu, což není v pravomoci Sboru rozhodců a nemohla být tedy zohledněna.
7. Podjatost člena senátu Sboru rozhodců spatřuje navrhovatel v tom, že jedním z rozhodců byl JUDr. V.H., Ph.D., MBA, který v letech 2005 až 2015 působil v advokátní kanceláři xxx, s. r. o., přičemž v této advokátní kanceláři působí i zástupce společnosti OxxxN a. s. v likvidaci.
8. Účastník s tvrzeními navrhovatele nesouhlasil a navrhl, aby byl návrh na zahájení řízení zamítnut. Uvedl, že žádný z navrhovatelem tvrzených důvodů neplatnosti není v posuzovaném případě dán. Jednak proto, že odvolací senát Sboru rozhodců účastníka nijak při vydání napadeného rozhodčího nálezů svou pravomoc nepřekročil, když jeho pravomoc je založena stanovami účastníka a dalším vnitřním předpisem účastníka, konkrétně procesním řádem. Jednak proto, že vydání napadeného rozhodnutí se neúčastnila žádná osoba, která by byla podjatá. K tomu uvedl, že je pravdou, že JUDr. V.H., Ph.D., MBA působil do roku 2015 ve stejné advokátní kanceláři jako zástupce jedné ze stran, ale že funkci rozhodce přijal až čtyři roky poté, co v této advokátní kanceláři přestal působit. Podle zásad střetu zájmů v mezinárodní arbitráži vydaných Mezinárodní advokátní komorou by tato skutečnost byla považována za střet zájmů, pokud by k ukončení působení v advokátní kanceláři došlo v době kratší než tři roky před přijetím funkce rozhodce. Doplnil, že navrhovatel ani námitku podjatosti v řízení nevznnesl.
9. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. 73 Cm 155/2019-65 ze dne 21. května 2020 byl návrh na prohlášení neplatnosti rozhodčího nálezů odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka zamítnut. K odvolání navrhovatele bylo v odvolacím řízení usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 2021, č.j. 6 Cmo 325/2020-88, usnesení soudu prvního stupně potvrzeno.
10. K dovolání navrhovatele byla usnesením Nejvyššího soudu ze dne 29. 3., 2023, č.j. 27 Cdo 3737/2021-121, obě uvedená usnesení zrušena a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
11. Proti usnesení Nejvyššího soudu podal účastník ústavní stížnost, která byla 12. srpna 2024 Ústavním soudem odmítnuta pro nepřipustnost, neboť řízení je stále vedeno a účastník proto nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně jeho práv poskytuje (sp. zn. II. ÚS 2679/23).
12. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu navrhovatel doplnil, že nově zjistil, že v době rozhodování odvolacího senátu Sboru rozhodců dne 10. 4. 2019 již společnost OxxxN a. s. v likvidaci nebyla členem účastníka, neboť veškerá práva a povinnosti byla převedena na nový subjekt SC OxxxN z.s. ke dni 31. 12. 2018. Odvolací řízení Sboru rozhodců bylo zatíženo i tou vadou, že rozhodčí řízení bylo rozhodnuto mezi členem a nečlenem účastníka, tedy mimo pravomoc rozhodčího řízení.
13. Účastník po rozhodnutí Nejvyššího soudu vyložil, že nesouhlasí s právním výkladem Nejvyššího soudu, že by rozhodování Sboru rozhodců mělo být posuzováno jako rozhodování rozhodčí komise podle zákona o rozhodčím řízení.
14. Účastník nové tvrzení navrhovatele o převodu veškerých práv a povinností ze společnosti OxxxN a. s. v likvidaci na nový subjekt SC OxxxN z.s. potvrdil, a prohlásil za nesporné.
15. Ze shodných tvrzení stran, z provedených důkazů a ze skutečností obecně známých nebo zdejšímu soudu známých z jeho činnosti zdejší soud zjistil následující skutečnosti.
16. Dne 6. června 2018 byla účastníkovi doručena žaloba, kterou se navrhovatel domáhal po společnosti OxxxN a. s. v likvidaci, IČO xxx, sídlem xxx, zaplacení částky 290 400 Kč s příslušenstvím. Tato částka měla představovat dlužnou odměnu navrhovatele za výkon funkce

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

trenéra fotbalového mužstva společnosti OxxxN a. s. v likvidaci podle smlouvy z 1. července 2017 (nesporná tvrzení účastníků řízení; rozhodčí nález Sboru rozhodců účastníka z 2. října 2018).

17. Žaloba byla projednána Sborem rozhodců účastníka a že o ní bylo rozhodnuto rozhodčím nálezem Sboru rozhodců účastníka z 2. října 2018, a to tak, že bylo žalobě zcela vyhověno a navrhovateli bylo právo na zaplacení žalované částky přiznáno.
18. Proti rozhodčímu nálezů podala společnost OxxxN a. s. v likvidaci odvolání, které bylo následně projednáno odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka (nesporná tvrzení účastníků řízení; zápisy ze zasedání odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka konaných 4. února 2019 a 6. března 2019; rozhodčí nález odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka z 10. dubna 2019).
19. O odvolání bylo odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka rozhodnuto napadeným rozhodčím nálezem, a to tak, že odvolání bylo shledáno důvodným a rozhodčí nález Sboru rozhodců účastníka z 2. října 2019 byl zrušen, žaloba navrhovatele byla zamítnuta a navrhovateli byla uložena povinnost nahradit společnosti OxxxN a. s. v likvidaci náklady řízení. Odvolací senát Sboru rozhodců účastníka dospěl k odlišnému závěru poté, co jako důvodnou vyhodnotil kompenzační námitku, kterou společnost OxxxN a. s. v likvidaci uplatnila proti nároku navrhovatele svůj nárok na náhradu škody (rozhodčí nález odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka z 10. dubna 2019). Rozhodčí nález nebyl odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka vyhlášen na jednání, nýbrž byl vyhotoven pouze písemně, přičemž navrhovateli bylo písemné vyhotovení doručeno 13. června 2019.
20. Výkon rozhodčího nálezů byl s účinností od 4. 11. 2019 nařízen zákazem působení navrhovatele v jakémkoli jiném členském klubu (Nařízení výkonu rozhodnutí ze dne 4. 11. 2019)
21. Členové odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka byli JUDr. V.H., Ph.D., MBA, coby předseda, dále JUDr. R.M., JUDr. J.T., Mgr. O.N. a Mgr. M.T. (rozhodčí nález odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka z 10. dubna 2019).
22. JUDr. V.H., Ph.D., MBA působil v letech 2005 až 2015 v advokátní kanceláři xxx., a. s., IČO xxx, sídlem xxx, a následně s kanceláří spolupracoval. S touto advokátní kanceláří spolupracuje i Mgr. Bc. J.J., advokát, který před odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka zastupoval společnost OxxxN a. s. v likvidaci (obecně známé skutečnosti dostupné z veřejné části veřejného rejstříku a seznamu advokátů).
23. Ze stanov účastníka soud zjistil jejich následující obsah:
24. Podle čl. 17 odst. 7 stanov je Sbor rozhodců zvláštním orgánem účastníka, který je povolán k rozhodování sporů mezi členy účastníka, a to:
 - (a) sporů z písemných smluv mezi
 - (aa) členskými kluby a hráči, jde-li o profesionální smlouvy registrované účastníkem,
 - (bb) členskými kluby a trenéry,
 - (cc) členskými kluby v záležitostech týkajících se přestupů a hostování hráčů, pokud nestanoví něco jiného předpis vydaný na základě těchto stanov,
 - (dd) registrovanými zprostředkovateli a hráči, jde-li o smlouvy evidované účastníkem, a
 - (e) registrovanými zprostředkovateli a členskými kluby, jde-li o smlouvy evidované účastníkem,
 - a (b) sporů týkajících se placení stanoveného odstupného a tréninkových kompenzací
25. Podle čl. 26 odst. 6 stanov Sbor rozhodců rozhoduje rozhodčím rozhodnutím vydaným v prvním stupni buď jedním rozhodcem, nebo třemi rozhodci.
26. Podle čl. 26 odst. 8 stanov lze proti rozhodčímu rozhodnutí v prvním stupni podat odvolání, o kterém rozhodne pětičlenný odvolací senát Sboru rozhodců účastníka, a to rozhodčím rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

27. Podle čl. 26 odst. 10 stanov jsou rozhodnutí vynesená v rozhodčím řízení závazná pro všechny, jichž se týkají.
28. Podle čl. 26 odst. 11 stanov výslovně stanoví, že ani rozhodnutí jediného rozhodce, ani rozhodčího senátu, ani rozhodnutí odvolacího rozhodčího senátu nejsou rozhodčími komisemi účastníka dle § 265 o.z., a nevztahují se ně ustanovení zákona o rozhodčím řízení.
29. Podle čl. 26 odst. 12 stanov upravuje podrobnosti rozhodčího řízení podle stanov procesní řád účastníka.
30. Podle čl. 17 odst. 7 stanov a § 42 odst. 1 procesního řádu má Sbor rozhodců rozhodovat o majetkových sporech náležejících do spolkové samosprávy. Rozhodnutí vynesená v rozhodčím řízení jsou závazná pro všechny, jichž se týkají (čl. 26 odst. 10 stanov). Současně mohou být předmětem výkonu (podle § 66 odst. 3 až 5 procesního řádu) s tím, že pokud výkon rozhodnutí nepovede ke splnění vymáhané povinnosti, věc se postoupí etické komisi k uložení trestu podle disciplinárního řádu (§ 66 odst. 8 procesního řádu).
31. Z procesního řádu účastníka soud zjistil, že z vykonávání úkonů řízení a z rozhodování v něm je vyloučen ten člen orgánu rozhodujícího věc, u něhož pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se řízení přím dotýká nebo k jejich zástupcům, je důvod pochybovat o jeho nepodjatosti (§ 4 odst. 1 procesního řádu účastníka), že v rámci rozhodčího řízení jsou řešeny (a) spory z písemných smluv mezi (i) členskými kluby a hráči, jde-li o profesionální smlouvy registrované účastníkem, (ii) členskými kluby a trenéry, (iii) členskými kluby v záležitostech týkajících se přestupů a hostování hráčů, pokud nestanoví něco jiného předpis vydaný na základě těchto stanov, (iv) registrovanými zprostředkovateli a hráči, jde-li o smlouvy evidované účastníkem, a (v) registrovanými zprostředkovateli a členskými kluby, jde-li o smlouvy evidované účastníkem, a (b) spory týkajících se placení stanoveného odstupného a tréninkových kompenzací (§ 42 odst. 1 procesního řádu účastníka).
32. Dále z procesního řádu účastníka soud zjistil, že jediný rozhodce rozhoduje spory, jejichž předmět má hodnotu nepřevyšující 100 000 Kč, a že zbývající spory rozhoduje tříčlenný rozhodčí senát (§ 50 procesního řádu účastníka ve spojení s § 42 odst. 3 procesního řádu účastníka), jakož i že každý z účastníků řízení je oprávněn vznést během rozhodčího řízení námitku podjatosti rozhodce (§ 51 odst. 3 procesního řádu účastníka). Dále se z tohoto procesního řádu podává, že proti rozhodčímu nálezu vydaným jediným rozhodcem nebo tříčlenným rozhodčím senátem lze podat odvolání, o kterém rozhodne pětičlenný odvolací rozhodčí senát (§ 62 odst. 1 procesního řádu účastníka), přičemž proti rozhodčímu nálezu vydanému odvolacím rozhodčím senátem není v rámci vnitřní struktury účastníka přípustný žádný opravný prostředek (§ 65 odst. 4 procesního řádu účastníka).
33. V době rozhodování odvolacího senátu Sboru rozhodců dne 10. 4. 2019 již společnost OxxxN a. s. v likvidaci nebyla členem účastníka, neboť veškerá práva a povinnosti byla převedena na nový subjekt SC OxxxN z.s. ke dni 31. 12. 2018. (nesporná tvrzení účastníků a žádost žadatelů OxxxN a. s. v likvidaci a SC OxxxN z.s.)
34. Uvedený skutkový stav posoudil soud po právní stránce následovně:
35. *Podle § 265 o. z. Je-li zřízena rozhodčí komise, rozhoduje sporné záležitosti náležející do spolkové samosprávy v rozsahu určeném stanovami; neurčí-li stanovy působnost rozhodčí komise, rozhoduje spory mezi členem a spolkem o placení členských příspěvků a přezkoumává rozhodnutí o vyloučení člena ze spolku.*
36. *Podle § 267 o. z. Řízení před rozhodčí komisí upravuje jiný právní předpis.*
37. *Podle § 27 z.r.ř. Strany se mohou dohodnout v rozhodčí smlouvě, že rozhodčí nález může být k žádosti některé z nich nebo obou přezkoumán jinými rozhodci. Nestanoví-li rozhodčí smlouva jinak, musí být žádost o přezkoumání zaslána druhé straně do 30 dnů ode dne, kdy byl straně žádající o přezkoumání doručen rozhodčí nález. Přezkoumání rozhodčího nálezu je součástí rozhodčího řízení a platí o něm ustanovení tohoto zákona.*

38. *Podle § 28 odst. 2 z.r.ř. Rozhodčí nález, který nelze přezkoumat podle § 27, nebo u něhož marně uplynula lhůta k podání žádosti o přezkoumání podle § 27, nabývá dnem doručení účinku pravomocného soudního rozhodnutí a je soudně vykonatelný.*
39. *Podle § 40e z.r.ř. Tohoto zákona se použije i na rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy v řízení před rozhodčí komisí spolku (dále jen „komise“) podle občanského zákoníku, ledaže je v této části stanoveno jinak. Na rozhodování před komisí se nepoužijí ustanovení o stálých rozhodčích soudech.*
40. *Podle § 258 o.z. Každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.*
41. *Podle § 245 o.z. Na usnesení členské schůze nebo jiného orgánu, které se přiči dobrým mravům, nebo mění stanovy tak, že jejich obsah odporuje donucujícím ustanovením zákona, se hledí, jako by nebylo přijato. To platí i v případě, že bylo přijato usnesení v záležitosti, o které tento orgán nemá působnost rozhodnout.*
42. *Podle § 576 o.z. Týká-li se důvod neplatnosti jen takové části právního jednání, kterou lze od jeho ostatního obsahu oddělit, je neplatnou jen tato část, lze-li předpokládat, že by k právnímu jednání došlo i bez neplatné části, rozpoznala-li by strana neplatnost včas.*
43. *Podle § 556 odst. 1 o.z. Co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Nelze-li zjistit úmysl jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen.*
44. *Podle § 556 odst. 2 o.z. Při výkladu projevu vůle se přihlídně k praxi zavedené mezi stranami v právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo, i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají.*
45. Soud návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení vyhověl v tom smyslu, že rozhodl, že na napadený nález odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka se hledí jako by nebyl přijat, je nicotný. Odvolací senát sboru rozhodců neměl pravomoc spor mezi účastníky rozhodovat, neboť čl. 26 Stanov účastníka nezakládá pravomoc odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka. Rozhodnutí soudu vychází z právního názoru dovolacího soudu ve věci, který je pro soud závazný.
46. Úvodem soud konstatuje, že navrhovatele považuje za osobu oprávněnou k podání návrhu na vyslovení neplatnosti napadeného rozhodnutí jak člen účastníka (§ 258 o. z.), přičemž návrh byl podán včas ve lhůtě tří měsíců od přijetí rozhodnutí (§ 259 o. z.)
47. Původní návrh navrhovatele byl založen na tvrzení navrhovatele, že odvolací senát Sboru rozhodců rozhodoval mimo rámec své působnosti, neboť posuzoval kompenzační námitku v podobě pohledávky, kterou nebyl oprávněn posuzovat. Dále namítal, že rozhodování odvolacího senátu Sboru rozhodců se zúčastnil rozhodce, který byl podjatý.
48. Návrh odůvodňovaný těmito důvody soud prvního stupně zamítl a rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil i odvolací soud. Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal navrhovatel dovolání a dovolací soud rozhodnutí obou soudů zrušil a vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.
49. Dovolací soud dosavadní posuzování věci významně změnil.
50. Dovolací soud vyložil (zejm. odst. 42 a násl. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 3. 2023, č.j. 27 Cdo 3737/2021-121), že na odvolací senát Sboru rozhodců je třeba pohlížet jako na rozhodčí komisi podle § 265 o. z. a výslovně uvedl, že na tomto právním závěru nemůže nijak zvrátit opačná deklarace v čl. 26 odst. 11 stanov. Dovolací soud výslovně uvedl, že určuje-li čl. 26 odst. 11 stanov, že rozhodnutí odvolacího senátu Sboru rozhodců nepodléhají přezkumu v režimu § 31-35 z. r. ř., tak jde o ujednání zakladatelského právního jednání, které odporuje donucujícím ustanovením zákona.
51. Podle dovolacího soudu, pokud dosud soud prvního stupně i odvolací soud přijaly za svou deklaraci stanov účastníka a procesního řádu, podle nichž Sbor rozhodců není rozhodčí komisí ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

smyslu § 265 o. z., a pokud na základě tohoto výkladu přezkoumávaly platnost rozhodčího nálezu v režimu řízení podle § 258 a násl. o. z., je jejich právní posouzení této právní otázky nesprávné.

52. V důsledku toho je pak nesprávný také způsob, jakým se soudy dosud vypořádaly nejen s navrhovatelem tvrzeným nedostatkem pravomoci Sboru rozhodců při rozhodování o pohledávce fotbalového klubu, ale i s tvrzenou podjatostí předsedy odvolacího senátu Sboru rozhodců.
53. Dovolací soud proto k novému posouzení věci uvedl, že v další fázi řízení bude úkolem soudů provést relevantní výklad stanov účastníka a zejména posoudit právní následky toho, že stanovy účastníka jsou ve výše vyloženém rozsahu v rozporu s donucujícím ustanovením zákona (§ 267 o. z.).
54. Podle dovolacího soudu se v dalším řízení má soud zabývat tím, zda čl. 26 odst. 11 stanov lze oddělit od ostatního obsahu zbylých odstavců téhož článku (§ 576 o. z.) - tedy zda zamýšlené právní účinky nevyvolává pouze čl. 26 odst. 11 stanov, anebo celý čl. 26 stanov.
55. Pokud by totiž zamýšlené právní účinky nevyvolával celý čl. 26 stanov spolku, potom by bez dalšího nevyvolávaly právní účinky ani "rozhodnutí" Sboru rozhodců, k jehož zřízení a vymezení působnosti čl. 26 stanov směřoval (jestliže by Sbor rozhodců neměl pravomoc rozhodovat ve věcech vymezených čl. 26 stanov, potom by se na jeho rozhodnutí přijatá v těchto věcech podle § 245 o. z. hledělo, jako by nebyla přijata).
56. Podle dovolacího soudu teprve, pokud by soud došel k závěru, že Sbor rozhodců byl stanovami spolku platně zřízen jako rozhodčí komise, bude se zabývat tvrzenými důvody neplatnosti rozhodčího nálezu s tím, že zvaží, zda v projednávané věci nelze návrh na zahájení řízení posoudit, podle obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.) - jako návrh na zrušení rozhodčího nálezu ve smyslu § 31 z. r. ř. (ve spojení s § 40e z. r. ř.). Až po provedení uvedených posouzení by se podle dovolacího soudu mohly soudy zabývat posouzením otázek možného rozhodování sboru rozhodců mimo svou „působnost“ a také posuzovat otázku, zda ve věci rozhodoval podjatý rozhodce.
57. Za této situace je věc posuzována opět soudem prvního stupně na základě právního výkladu dovolacího soudu, který je pro soud prvního stupně závazný.
58. Soud prvního stupně tak vychází z právního posouzení, že rozhodnutí Sboru rozhodců je třeba považovat za rozhodnutí rozhodčí komise ve smyslu právní úpravy zákona o rozhodčím řízení (§ 40e z. r. ř.). Rozhodnutí sboru rozhodců nelze posuzovat jako rozhodnutí jiného orgánu účastníka, který by nebyl rozhodčí komisí ve smyslu právní úpravy zákona o rozhodčím řízení.
59. Rozhodčí komisí však může být rozhodnutí Sboru rozhodců pouze tehdy, pokud lze oddělit čl. 26 odst. 11 stanov od ostatních ustanovení stanov. Pokud čl. 26 odst. 11 stanov oddělit nelze, pak se nejedná ani o rozhodnutí rozhodčí komise ale ani o jakékoli jiné možné rozhodnutí, neboť zákon jiné rozhodnutí neumožňuje.
60. Na takové rozhodnutí by se hledělo, jako by vůbec nebylo přijato, bylo by nicotné (§ 245 o. z.). Pokud v řízení o neplatnost rozhodnutí orgánu spolku, dospěje soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nicotné, rozhodne i bez návrhu o tom, že o rozhodnutí spolku nejde (§ 90 odst. 2 z.z.ř.s.).
61. Výchozím pravidlem pro posouzení, zda lze nebo nelze čl. 26 odst. 11 stanov oddělit od ostatních ustanovení je § 576 o. z. podle kterého *Týká-li se důvod neplatnosti jen takové části právního jednání, kterou lze od jeho ostatního obsahu oddělit, je neplatnou jen tato část, lze-li předpokládat, že by k právnímu jednání došlo i bez neplatné části, rozpoznala-li by strana neplatnost včas.*
62. Stanovy jakéhokoli spolku obecně, a tedy i stanovy účastníka, určují pravidla pro všechny spolku, a to jak pro členy při přijetí stanov, tak i pro členy pozdější, případně i členy potencionální. Výklad pravidel stanov (obecně) musí zohledňovat potřebu objektivního výkladu srozumitelného i ostatním subjektům v obdobném postavení. Pravidla stanov nelze primárně vykládat tak, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

někteří členové, některé osoby, mohly mít vůli vykládat pravidla způsobem, který by byl pro jiné osoby nepředvídatelný, nejednoznačný nebo zcela či zčásti skrytý.

63. Pokud tedy čl. 26 stanov upravuje pravidla pro rozhodování senátů sboru rozhodců a odvolacího senátu sboru rozhodců a současně v čl. 26 odst. 11 uvádí, že ani senát ani odvolací senát sboru rozhodců není rozhodčí komise, pak soud tuto definici považuje za významnou součást definice odvolací komise. Významnou z toho důvodu, že tímto stanov v čl. 11 výslovně uvádí, že se na činnost komise nevztahují ustanovení zvláštního zákona, kterým je zákon o rozhodčím řízení.
64. Pokud dovolací soud jednoznačně uvádí, že není možné, aby odvolací komise rozhodčí komisí nebyla, pak podle soudu prvního stupně nelze tuto skutečnost oddělit od další pravidel upravující odvolací komisi v čl. 26. Nelze považovat za předvídatelný výklad, že by odvolací komise byla rozhodčí komisí přesto, že ji stanov definují tak, že rozhodčí komisí není.
65. Rozdíl v obsahu definice rozhodčí komise má přitom zásadní význam i pro možnost obrany proti takovému rozhodnutí, tedy otázce, zda je možno rozhodnutí napadnout jako rozhodnutí orgánu spolku nebo rozhodnutí podle zákona o rozhodčím řízení. Rozdílný by byl i případný potřebný okruh účastníků takového soudního řízení. Rozdílná je i procesní úprava v řízení, zda se jedná o řízení sporné či nesporné.
66. V dané souvislosti proto nelze podle soudu vyložit, že v čl. 26 stanov byla zřízena rozhodčí komise podle zákona o rozhodčím řízení přesto (bez ohledu na to), že čl. 26 uvádí, že rozhodčí komise zákonu o rozhodčím řízení nepodléhá. V takové souvislosti se jedná o důležitou a zásadní součást definice, kterou nelze považovat za dílčí ustanovení, u kterého by bylo možné dovodit, že lze od počátku rozpoznat, že v tomto bodě (odst. 11) se definice rozhodčí komise neuplatní.
67. Zjednodušeně řečeno, nelze dovodit, že by celý článek 26 byl celkově srozumitelný a jednoznačný celek s tím, že lze od článku 26 odst. 11 stanov jen odhlédnout, nebrat jej v potaz.
68. Ostatně účastník po rozhodnutí dovolacího soudu opakovaně uváděl, že rozhodování odvolací komise Sboru rozhodců jednoznačně za rozhodování rozhodčí komise dle z.r.ř. nepovažuje a setrvává na svém výkladu, že rozhodnutí sboru rozhodců (rozhodně) nepovažuje za rozhodování rozhodčí komise.
69. Účastník řízení na základě těchto tvrzení (že se nejedná o rozhodčí komisi dle z.r.ř.) podal i ústavní stížnost (dne 9. 10. 2023, čl. 194), a na svých tvrzeních setrvává i v podání ze dne 3. 6. 2024, 25. 9. 2024, čl. 193, ze dne 11. 11. 2024, i při ústních jednáních soudu ve věci dne 30. 9. 2024 i 14. 1. 2024.
70. K výkladu účastníka, že rozhodování Sboru rozhodců nepovažuje za rozhodování rozhodčí komise dle z.r.ř., se připojil i návrhové na jednání soudu dne 30. 9. 2024 (byť za hlavní zdůrazňoval jiné aspekty věci a jiné důvody nicotnosti).
71. Za takové situace soud dovozuje, že podmínka v čl. 26 odst. 11, že se nejedná o rozhodnutí rozhodčí komise, je pro účastníky neoddelitelná od ostatních pravidel v čl. 26.
72. Pokud je třeba na ust. čl. 26 odst. 11 stanov nahlížet jako rozporné se zákonem a současně je nelze oddělit od ustanovení ostatních, pak celkově nemůže obstát definice celého čl. 26 stanov o rozhodování senátů a odvolacích senátů Sboru rozhodců.
73. Jestliže podle výkladu dovolacího soudu může být sbor rozhodců buď rozhodčí komisí, anebo ničím jiným, tak v dané situaci soud shledává, že o rozhodčí komisi nejedná a tedy se ani nejedná o jakékoli jiné rozhodnutí. Rozhodnutí sboru rozhodců dle čl. 26 stanov tak nemůže vyvolávat právní účinky.
74. Z tohoto důvodu soud návrhu návrhatele vyhověl v tom smyslu, že shledal rozhodnutí nicotným, tedy že se na něj hledí jako by nebylo přijato.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

75. Nad rámec shora uvedeného soud doplňuje, že i kdyby dospěl k výkladu, že čl. 26 odst. 11 lze oddělit od ostatních ustanovení, bylo by třeba posuzovat, zda rozhodnutí není nicotné z důvodu, že se jednalo o rozhodnutí mimo okruh členů spolku z důvodu, že veškerá práva a povinnosti byla v době rozhodování odvolacího senátu Sboru rozhodců převedena na nový subjekt SC OxxxN z.s. ke dni 31. 12. 2018. Tuto skutečnost (převod práv v době rozhodování odvolacího senátu Sboru rozhodců) má soud za prokázanou a v řízení po rozhodnutí dovolacího soudu ji účastníci prohlásili za nespornou.
76. Byť by tak řízení mohlo dále směřovat k možné eventualitě, že by rozhodnutí bylo prohlášeno také za nicotné, ale z jiného důvodu, tak by z procesního hlediska tento návrh na vyslovení nicotnosti musel soud posuzovat již v režimu návrhu na zrušení rozhodčího nálezu, resp. rozhodčí komise, tedy ve smyslu § 40e zákona o rozhodčím řízení. V takovém případě by se jednalo o řízení sporné a bylo by namíste navrhovatele jako případného žalobce poučit o možnostech jiného právního posuzování dle ust. § 118a odst. 2 o.s.ř. a mimo jiné i jinak posuzovat okruh pasivně legitimovaných účastníků.
77. Tento postup však soud nezvolil, neboť podle posouzení soudu se i po rozhodnutí dovolacího soudu stále jednalo o návrh proti rozhodnutí odvolacího senátu Sboru rozhodců podle § 245 o. z. Návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí Sboru rozhodců soud shledal za důvodný v tom smyslu, že shledal rozhodnutí nicotným, tedy že se na něj hledí jako by nebylo přijato.
78. Jelikož soud shledal rozhodnutí nicotným, již se dále nezabýval posuzováním, zda rozhodnutí sboru rozhodců mohlo posuzovat kompenzační námitku a zda nerozhodoval podjatý rozhodce.
79. Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval soud dále podle § 151 o. s. ř. a rozhodl o povinnosti k náhradě nákladů soudního řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 137 o. s. ř. a přiznal navrhovateli právo vůči účastníkovi na náhradu nákladů řízení, neboť navrhovatel měl ve věci plný úspěch a vznikly mu během řízení v souvislosti s účelným uplatňováním jeho práva náklady.
80. Vzhledem k těmto skutečnostem soud přiznal navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 97 827,70 Kč, sestávající se
81. (a) z odměny zástupci navrhovatele, advokátovi, za 16 úkonů právní služby s odměnou ve výši 3 100 Kč určené z tarifní hodnoty 50 000 Kč podle § 9 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarifu, ve znění do 31. 12. 2024 a 1 úkon právní služby s odměnou ve výši 5 620 Kč určené z tarifní hodnoty 113 000 Kč podle § 9 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarifu, v aktuálním znění po 1. 1. 2025.
- 1) 9. 9. 2019 převzetí zastoupení
 - 2) 9.9.2019 podání ve věci samé – návrh
 - 3) 21.11.2019 podání ve věci samé – doplnění návrhu
 - 4) 21.5.2020 jednání před soudem
 - 5) 10.7.2020 podání ve věci samé – odvolání
 - 6) 22.7.2020 podání ve věci samé – doplnění odvolání
 - 7) 21.5.2021 podání ve věci samé – doplnění odvolání
 - 8) 20.10.2021 podání ve věci samé – dovolání
 - 9) 4.8.2022 podání ve věci samé – doplnění dovolání
 - 10) 6.10.2023 podání ve věci samé – vyjádření
 - 11) 18.12.2023 podání ve věci samé – vyjádření
 - 12) 10.5.2024 podání ve věci samé – vyjádření
 - 13) 24.5.2024 podání ve věci samé – odvolání
 - 14) 23.9.2024 podání ve věci samé – vyjádření
 - 15) 30.09.2024 jednání před soudem
 - 16) 17.12.2024 podání ve věci samé – vyjádření

17) 4.1.2025 jednání před soudem

Za 17 úkonů odměna celkem 55 220 Kč.

(b) dále z náhrady hotových výdajů za 17 úkonů právní služby v celkové výši 5 250 Kč (16 x 300 + 1 x 450)

(c) a z náhrady daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 60 470, tj. 12 698,70 Kč, neboť zástupce navrhovatele je plátcem této daně.

(d) z cestovního na soudní jednání, celkem 6 659 Kč

1) Cesta na jednání u Městského soudu v Praze dne 21.5.2020 celkem 1 295,- Kč

a) cesta Hradec Králové – Praha a zpět, tj. celkem 220 km, automobilem Volkswagen Passat, reg. zn. xxx, spotřeba 5,3l/100 km, tedy $220 \times (4,20 \text{ Kč} + 31,8 \times 5,3/100)$ – tj. 1 295,- Kč;

b) Zmeškaný čas na cestě – 4 hodiny – tj. $8 \times 100,- \text{ Kč}$, tj. 800,- Kč.

2) Cesta na jednání u Městského soudu v Praze dne 30.9.2024 celkem 2 483,- Kč

a) cesta Hradec Králové – Praha a zpět, tj. celkem 220 km, automobilem Volkswagen Passat, reg. zn. xxx, spotřeba 5,3l/100 km, tedy $220 \times (5,60 \text{ Kč} + 38,7 \times 5,3/100)$ – tj. 1 683,- Kč;

b) Zmeškaný čas na cestě – 4 hodiny – tj. $8 \times 100,- \text{ Kč}$, tj. 800,- Kč.

3) Cesta na jednání u Městského soudu v Praze dne 21.9.2023 celkem 2 881,- Kč

cesta Hradec Králové – Praha a zpět, tj. celkem 220 km, automobilem Volkswagen Passat, reg. zn. xxx, spotřeba 5,3l/100 km, tedy $220 \times (5,80 \text{ Kč} + 34,7 \times 5,3/100)$ – tj. 1 681,- Kč;
Zmeškaný čas na cestě – 4 hodiny – tj. $8 \times 150,- \text{ Kč}$, tj. 1 200,- Kč.

(e) ze zaplacených soudních poplatků, celkem 18 000 Kč:

1) za podání návrhu – 2 000,- Kč;

2) za podání odvolání – 2000,- Kč;

3) za podání dovolání – 14 000,- Kč.

82. Celkem tedy náklady řízení navrhovatele činí částku 97 827,70 Kč (55 220 + 5 250 + 12 698,7 + 6 659 + 18 000). Náklady řízení je účastník povinen zaplatit navrhovateli k rukám právního zástupce navrhovatele do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat odvolání do **15 dnů** od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nesplní-li účastník dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může navrhovatel podat návrh na výkon rozhodnutí či exekuci.

Praha 13. února 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

JUDr. Martin Valoušek
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.